ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1. ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ 7ον ΑΡ. 2289

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον: 22712

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	Δολλ. 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ
Ἀν. ἡλ. ὥρ. 5 λ. 15.—Δύσις 7 λ. 25
Πέτρου, Διονυσίου, Χριστίνης κ.ἄ.
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 21, ἐλαχ. 9.3. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα: Ἰόνιον ἕως τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 764.0

ΟΧΙ ΜΕΤΑΘΕΣΙΝ ΕΥΘΥΝΩΝ

Ὁ κ. Βενιζέλος, ὑποχείριος ἀπὸ καιροῦ τῆς ἀνίσου καὶ ἀνησύχου ἰδιοσυγκρασίας του, κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τῆς ἀπολύτου ἀμηχανίας του διὰ τὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα οὔτε νὰ προβλέψῃ κατώρθωσεν, οὔτε κἂν τὴν σημασίαν των νὰ συλλάβῃ, ἀφοῦ δὲν κατώρθωσε προχθὲς νὰ πείσῃ οὔτε τοὺς ὁπαδούς του ὅτι πρέπει νὰ δοθῇ μάχη ὑπὲρ τοῦ πολιτεύματος, τὸ ὁποῖον οὐδεὶς ἀπειλεῖ, ἐπενόησε νέαν ἀπασχόλησιν τοῦ Κοινοῦ. Προσκαλεῖ τοὺς πολιτικοὺς ἀρχηγοὺς σήμερον εἰς σύσκεψιν διὰ νὰ ζητήσῃ τὰς γνώμας των ἐπὶ σχεδίου τοῦ κ. Βαρβαρέσσου περὶ μερικῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἐθνικῶν δανείων.

Τὸ σχέδιον, αὐτὸ καθ' ἑαυτό, δὲν πρόκειται νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ αὐτὴν τὴν στιγμήν, καίτοι θὰ ἦτο δυνατὸν ἀπὸ τοῦδε νὰ λεχθῇ δι' αὐτὸ συνοπτικῶς τὸ Σαξπήρειον «πολὺς θόρυβος διὰ τὸ τίποτε». Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει πρωτίστως, ἀπὸ πολιτικῆς ἀπόψεως, ἡ ὁποία εἶνε καὶ ἡ προέχουσα αὐτὴν τὴν στιγμήν, εἶνε τὰ ἐλατήρια τῆς ἐκ μέρους τοῦ κ. Βενιζέλου προσκλήσεως πρὸς συζήτησιν κατ' ἰδίαν τῶν ἡγετῶν τῶν ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει κομμάτων. Τὰ ἐλατήρια αὐτὰ εἶνε λίαν διαφανῆ: ὁ κ. Βενιζέλος, μὴ ἔχων οὐδ' εἰς τὸ ζήτημα τῶν εἰς ξένον νόμισμα χρεῶν, καμμίαν σαφῆ πολιτικήν, ταρασσόμενος καὶ ἀμηχανῶν διὰ τὴν ἐν Ἀγγλίᾳ δυσφορίαν τῶν ὁμολογιούχων καὶ διὰ τὰ ἐν Ἀθήναις βρεταννικὰ διαβήματα καὶ ἐπιθυμῶν, ὁπωσδήποτε, κάτι νὰ κάμῃ —διότι ἀντιλαμβάνεται ὅτι κάτι ὀφείλει, τέλος πάντων, νὰ κάμῃ— συγκαλεῖ τοὺς πολιτικοὺς ἀρχηγοὺς διὰ νὰ ἴδῃ τί εἶνε δυνατὸν νὰ προκύψῃ ἀπὸ τὴν συζήτησίν των· ἀλλὰ συγχρόνως —καὶ τοῦτο εἶνε τὸ σοβαρώτερον— μὲ τὴν σκέψιν, ἴσως, ὅτι ἀπὸ τὴν συζήτησιν αὐτὴν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ προκύψῃ καταμερισμὸς τῶν κυβερνητικῶν εὐθυνῶν, εἴτε ἐὰν οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ ἐκφέρουν γνώμην ἐπὶ τοῦ σχεδίου του, εἴτε καὶ ἐὰν ἀποφύγουν νὰ ἐκφέρουν γνώμην. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ἠδύνατο νὰ εἴπῃ ὅτι, κατὰ τοῦ σχεδίου του, τὸ ὁποῖον τόσον γενναιοφρόνως ὑπέβαλεν εἰς τὴν κρίσιν τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν, δὲν ἠγέρθη ἀντίρρησις καί, κατὰ συνέπειαν, ὑπέχουν καὶ ἐκεῖνοι τὰς εὐθύνας τῆς ἐπιδοκιμασίας των. Εἰς τὴν δευτέραν, θὰ τοὺς ἐνεκάλει διότι ἀπέφυγον νὰ δώσουν γνώμην, ἢ νὰ διατυπώσουν ἴδιον σχέδιον ἀντιμετωπίσεως τοῦ προβλήματος. Αὐτή, εἶνε ἡ πασίγνωστος καὶ σταθερὰ πλέον τακτική του.

Οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοί, μεταβαίνοντες σήμερον εἰς τὴν σύσκεψιν, δὲν θὰ ὁλισθήσουν, βέβαια, εἰς τὸ πολιτικὸν ἀτόπημα τῆς ἀναλήψεως εὐθυνῶν, τὰς ὁποίας ὁ κ. Βενιζέλος πειρᾶται ν' ἀποσείσῃ ἀπὸ τῶν ὤμων του. Τὰ πράγματα τίθενται σαφῶς, κατὰ πᾶσαν λογικήν, ὡς ἑξῆς: ὁ κ. Βενιζέλος δὲν διαθέτει πλέον τὸ ἀπαιτούμενον κῦρος διὰ νὰ λάβῃ ἀποφάσεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν εἰς χρυσὸν δανείων —ἀποφάσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐδέσμευον καὶ τοὺς ἐν τῇ κυβερνήσει διαδόχους του. Ὅπως τόσον ὀρθῶς καὶ τόσον εὐθέως τοῦ εἶπε προχθὲς ὁ κ. Ι. Ράλλης εἰς τὴν Βουλήν, ὀφείλει ν' ἀποχώρησῃ τὸ ταχύτερον ἀπὸ τὴν ἀρχήν, διὰ ν' ἀφήσῃ τὸν δυστυχῆ αὐτὸν τόπον νὰ συνέλθῃ ἀπὸ τὰς συνεπείας τῶν ἰδικῶν του σφαλμάτων. Κατὰ συνέπειαν, ἀντὶ νὰ ὀχυροῦται ὄπισθεν τοῦ ἐπιχειρήματος ὅτι ἀκριβῶς δι' αὐτὸ συγκαλεῖ εἰς σύσκεψιν τοὺς πολιτικοὺς ἀρχηγούς, διότι ἡ οἱαδήποτε ἀπόφασίς του θὰ ἐδέσμευε τοὺς διαδόχους του, θὰ ὤφειλε νὰ προκηρύξῃ ἀμέσως ἐκλογάς καὶ ν' ἀφήσῃ τὴν ἐξ αὐτῶν μέλλουσαν νὰ προέλθῃ κυβέρνησιν νὰ ρυθμίσῃ καὶ τὸ ζήτημα τῶν εἰς χρυσὸν δανείων μαζὶ μὲ ὅλα τὰ λοιπά, μὲ τὸ κῦρος τῆς ἀναμφισβητήτου ἐκπροσωπήσεως τῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ. Τοῦτο θὰ τὸ προετίμων καὶ οἱ ξένοι ὁμολογιοῦχοι, οἱ ὁποῖοι προθύμως θ' ἀνέμενον τρεῖς ἕως τέσσαρας ἑβδομάδας, διὰ νὰ συγκροτηθῇ ἡ νέα κυβέρνησις ἐκ τῶν ἐκλογῶν. Ἐὰν ὁ κ. Βενιζέλος ἐξακολουθῇ νὰ φρονῇ ὅτι ἔχει τὴν δύναμιν καὶ τὸ κῦρος νὰ κυβερνᾷ κατόπιν τοῦ κυβερνητικοῦ του καταντήματος, ἂς λάβῃ μόνος τὰς σχετικὰς ἀποφάσεις, μαζὶ μὲ τὴν πλασματικὴν πλειοψηφίαν του καὶ ἂς μὴ προσπαθῇ νὰ μεταθέσῃ τὰς δι' αὐτὰς βαρυτάτας εὐθύνας του. Διότι, ἐπὶ πλέον, δὲν εἶνε νοητὸν ἕνα σχέδιον νέας ἐξυπηρετήσεως τῶν εἰς χρυσὸν δανείων μόνον του καὶ ἀνεξάρτητον, ἔξω τοῦ πλαισίου μιᾶς γενικῆς καὶ καλῶς συγκεκροτημένης οἰκονομικῆς πολιτικῆς —καὶ τοιαύτην, βέβαια, δὲν ἔχει ν' ἀναπτύξῃ σήμερον πρὸς τοὺς «προσκεκλημένους» του.

Θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ παρατηρηθῇ προσθέτως ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος δὲν δικαιοῦται νὰ παίζῃ ρόλον πολιτικοῦ «ὑπεραρχηγοῦ» τῆς χώρας καὶ νὰ συγκαλῇ διαρκῶς συνέδρια πολιτικῶν καὶ ἐμπειρογνωμόνων, ἢ καὶ μεμονωμένων εἰδικῶν, διὰ νὰ ἐπιρρίπτῃ δαψιλῶς εὐθύνας εἰς αὐτούς —ὡς ἔπραξε προσφάτως μὲ τὸν κ. Κορυζῆν. Θὰ ἠδύνατο ν' ἀρκεσθῇ, ἂν ἡ ἀνήσυχος ἰδιοσυγκρασία του δὲν ἱκανοποιῆται μὲ τὰς συζητήσεις μόνον τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, εἰς τὸ ἐπικουρικὸν «παρλαμέντον» τῆς Λέσχης τῆς ὁδοῦ Ἐδουάρδου Λῶ.

Ἡ κωμῳδία τῆς ζωῆς

Τὰ κάρβουνα

Ἡ μαστίζουσα τὴν χώραν οἰκονομικὴ κρίσις δὲν κατέστησε μόνον τὴν ζωὴν προβληματικήν. Κατέστησε προβληματικὸν καὶ τὸν θάνατον. Οἱ θέλοντες νὰ αὐτοκτονήσουν αὐτὴν τὴν ἐποχήν, εὑρίσκονται πρὸ ἀνυπερβλήτων δυσχερειῶν. Μὲ ποῖον μέσον νὰ τερματίσουν τὸν βίον τους; Μὲ σφαῖραν περιστρόφου; Ἀλλὰ ποῦ νὰ εὕρουν περίστροφον, ἀφοῦ ὅλα τὰ ἔχουν εἰς τὰ ἐνεχυροδανειστήρια οἱ κάτοχοί των; Καὶ ἂν ὅμως συμβῇ νὰ οἰκονομήσουν κανένα, αἱ σφαῖραι στοιχίζουν τόσον πολύ, ὥστε ἀποβαίνει ἀδύνατος ἡ χρησιμοποίησις τοῦ παλαιότερον συνηθεστάτου τούτου μέσου. Νὰ μεταχειριαθοῦν δηλητήρια ἢ ἄλλα φαρμακευτικὰ εἴδη; Ποῖος ὅμως ἠμπορεῖ σήμερον νὰ ἀγοράσῃ τοιαῦτα εἰς τὴν τιμὴν ποὺ ἔφθασαν; Ἐπίσης ἐσυνηθίζετο ἄλλοτε τὸ πέσιμον ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολιν, τὸ πνίξιμον εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ Φαλήρου, τὸ κρέμασμα ἀπὸ τὴν δροφὴν τοῦ πλυσταριοῦ, τὸ ψύψιμον εἰς τὸ πηγάδι τῆς αὐλῆς, τὸ ξάπλωμα ἐμπρὸς εἰς τὰ τρέχοντα αὐτοκίνητα καὶ τὸ φάγωμα φρέσκων ψαρῶν εἰς ἐξοχικὰ ἑστιατόρια. Ὅλα ὅμως αὐτὰ τώρα πλέον εἶνε μέσα αὐτοκτονίας ἀδύνατα. Ἀπὸ τὰ ὕψη τῆς Ἀκροπόλεως δὲν πηδᾷ κανείς, διότι διατρέχει τὸν κίνδυνον, ἀντὶ νὰ αὐτοκτονήσῃ, νὰ πέσῃ μέσα εἰς τοὺς βόθρους τῶν κρημνισθέντων σπιτιῶν καὶ νὰ ἀρωματισθῇ ἀπὸ τὰ μοναδικὰ εὐώδη ἀναθήματα, τὰ ὁποῖα ἔφερον εἰς φῶς μέχρι τοῦδε αἱ ἀμερικανικαὶ ἀνασκαφαί. Νὰ μεταβῇ πάλιν εἰς Φάληρον καὶ νὰ ριφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν, δὲν εἶνε καθόλου εὔκολον, διότι κατὰ μῆκος τῆς παραλίας ἔχουν ἀνοιχθῆ τεράστια χαντάκια ἀπὸ τοὺς ἐνεργοῦντας τὴν ἀμμολῆψίαν. Αἱ αὐταὶ καὶ μεγαλύτεραι δυσκολίαι ὑπάρχουν μὲ τὸ κρέμασμα, ἀφοῦ τὸ σχοινὶ ἀκρίβηνε, μὲ τὸ πήδημα εἰς τὰ πηγάδια, τὰ ὁποῖα ἔκλεισεν ἡ Οὐλεν, μὲ τὸ ξάπλωμα ἐμπρὸς εἰς τὰ αὐτοκίνητα, τὰ ὁποῖα εἶνε ἀδύνατον νὰ πλησιάσῃ κανεὶς διότι μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν πεζοδρομίων εὑρίσκονται οἱ λάκκοι τῆς Πάουερ, καὶ τελευταίον μὲ τὰ γεύματα εἰς τὰ ἐξοχικὰ ἑστιατόρια. Ἐκεῖνος ποὺ ἔχει ἑκατὸ δραχμὰς — ὅσας στοιχίζει ἕνα μπαρμπούνι μὲ δηλητηριώδεις ἰδιότητας — δὲν ἀποφασίζει ποτὲ νὰ αὐτοκτονήσῃ πρὸς χάριν τῶν τὰ χρήματά του νὰ ἀνοιχθοῦν εἰς τὴν ἐκλογικὴν διαλέξεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἀποκομίζεται ἕνα ὕπνον περίπου ὅλως τοῦ αἰώνιον! Κατόπιν ὅλων αὐτῶν τῶν πρακτικῶν δυσκολιῶν, εἶνε εὐξήγητον διατί μία εἰκοσαέτις νεᾶνις ηὐχθὲς ἀπεπειράθη νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ζωήν της, καταπίνουσα μισὴ ὀκᾶ περίπου σκόνη ἀπὸ κάρβουνα. Τὸ διάβημα τῆς νέας, λαβὸν χώραν μάλιστα ἐν ἰδίαν ἡμέραν ποὺ ἤρχιζε καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Ἑβδομὰς, ἀποδεικνύει κ.τ.λ. σον βαθειὰ ἀντελήφθη τὴν σημασίαν τῆς προσπαθείας ταύτης ὑπὲρ τῶν ἐγχωρίων προϊόντων ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος, καὶ πῶς ἐννοεῖ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ὡραίαν ἰδέαν τῶν ἀπινωησάντων ταύτην ρησιτεχνεύθων ἀνδρῶν. Ὄχι μόνον ἐγχώρια ὑφάσματα, ὄχι μόνον ἐντάπια μηχανήματα, ὄχι μόνον τρόφιμα παραγόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐὰν θέλωμεν πράγματι νὰ ὀρθοποδήσῃ οἰκονομικῶς ἡ χώρα, νὰ ἀναπτύξῃ τὴν γαλήνην της καὶ νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδον εἰς τὸ ὁποῖον τὴν ἔφερε τὸ ἀνισοσκελὲς τῶν ἐμπορικῶν της συναλλαγῶν, πρέπει τὰ πάντα ἐν Ἑλλάδι νὰ γίνωνται δι' ἐγχωρίων προϊόντων. Νὰ τρώγωμεν τρόφιμα ἑλληνικὰ μόνον, νὰ ντυνώμεθα μὲ φορέματα ἐντοπίας κατασκευῆς, νὰ διαβάζωμε ἑλληνικὰ βιβλία ἀποκλειστικῶς καὶ ἐν τέλει νὰ αὐτοκτονοῦμεν διὰ μέσων, τὰ ὁποῖα παράγει ἡ χώρα ἡμῶν. Ἕνα τοιοῦτον μέσον εἶνε καὶ τὸ χρησιμοποιηθὲν ὑπὸ τῆς προχθεσινῆς νεάνιδος. Ἡ καλὴ κόρη, ἀντὶ νὰ καταπιῇ κουφέτα κινίνου, τὸ ὁποῖον ἔρχεται ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν, ἀντὶ νὰ χρησιμοποιήσῃ στρυχνίνην, τὴν ὁποίαν δὲν παράγει ὁ τόπος καὶ ἄλλα ξένης προελεύσεως δηλητήρια, μετέβη εἰς τὴν κουζίναν, ἀνοιξε τὴν καρβουναποθήκην, ἐπῆρε ἐξ αὐτῆς ὅσην σκόνην ἐνόμιζε ὅτι τῆς ἐχρειάζετο καὶ ἐλληνοπρεπῶς φερομένη, τὴν κατεβρόχθισε. Τὸ ἐπιδιωκόμενον ἀποτέλεσμα δὲν ἐπῆλθε ἀτυχῶς, ἡ δὲ νεᾶνις ἐπέζησε καὶ μετὰ τὸ φάγωμα τῆς καρβουνόσκωνης. Τοῦτο ὅμως δὲν ἐλαττώνει τὴν ἀξίαν τῆς πατριωτικῆς ταύτης καινοτομίας. Ἡ νεαρὰ κόρη ἔκαμε τὴν καλὴν ἀρχὴν, ἀνοίξασα τὸν δρόμον εἰς τὴν κατανάλωσιν τῶν ἑλληνικῶν καρβούνων, τὰ ὁποῖα ἄφθονα παράγει ἡ Ἑλλάς. Τώρα εἰς τὸ μέλλον, ὅσαι ἄλλαι θέλουν νὰ τὴν μιμηθοῦν, ἂς τελειοποιήσουν τὴν ἐφεύρεσιν ἐπὶ τὸ ἀποτελεσματικώτερον, τρώγουσαι μαζὶ μὲ τὴν σκόνην καὶ τὸ ἀνάλογον δοδὶ ἢ κάτι ἄλλο παρόμοιον προσάναμμα.

Δὲν γνωρίζω ποία ἀγαθὰ θέλει ἐπιφέρει εἰς τὴν ἑλληνικὴν καρβουνοποιίαν ἡ ἐγκαινιασθεῖσα προχθὲς καινοτομία. Λαμβανομένου ὅμως ὑπ' ὄψιν, ὅτι λήγει ἡ τετραετία, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις τῶν Φιλελευθέρων ὑπεσχέθη νὰ κάμῃ εὐτυχεῖς ὅλους τοὺς Ἕλληνας, δὲν ἔκαμε δὲ παρὰ μόνον τοὺς ὁπαδοὺς τῆς ἱκανοὺς νὰ τρώγουν μαύρο χαβιάρι, δὲν ἀπομένει πρὸς ὁλοκλήρωσιν τοῦ Κυβερνητικοῦ προγράμματος, παρὰ νὰ ἀρχίσῃ ὁ ὑπόλοιπος κόσμος νὰ τρώῃ κάρβουνα, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἐνισχύσῃ σημαντικῶς τὴν ἐγχώριον παραγωγήν. Ἀλλ' εἶνε εὐνόητον, ὅτι δὲν πρέπει νὰ περιορισθῇ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς μόνον εἰς τὴν κατανάλωσιν τῶν ξυλοκαρβούνων, τῶν ὁποίων ἔκαμε χρῆσιν ἡ ἀποπειραθεῖσα αὐτοκτονίαν νεᾶνις. Μαζὶ μὲ αὐτὰ πρέπει νὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν καὶ τὸν ἑλληνικὸν λιγνίτην, τὸν ὁποῖον ἔχομεν ἄφθονον. Ἂς τὸ λάβωμεν τελειωτικῶς ἀπόφασιν. Τὰ κάρβουνα εἶνε ἡ κυριωτέρα κινητήριος δύναμις δι' ὅλα γενικῶς, ἀκόμη καὶ διὰ τὴν πρόοδον μιᾶς χώρας, ὅπως ἡ Ἑλλάς, τὴν ὁποίαν μόνον αὐτὰ ἠμποροῦν νὰ σώσουν, διότι, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, θὰ δώσουν τὰ μέσα εἰς τοὺς πολίτας νὰ ἐκδηλώσουν τὴν ἐκτίμησίν των πρὸς τοὺς Φιλελευθέρους ὑποψηφίους βουλευτὰς κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς τοῦ Σεπτεμβρίου.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Πῶς «ἐξετελέσθη» ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἰαπωνίας

Τὸν ἐτοποθέτησαν εἰς τὸν τοῖχον καὶ τὸν ἐτουφέκισαν ὡς ληστὴν

ΡΩΜΗ, 17 (Διὰ τοῦ Ἀσυρμάτου).—Τὸ Ἀμερικανικὸν Πρακτορεῖον μεταδίδει σήμερον τὰς ἑξῆς ἀγνώστους λεπτομερείας εἰς συμπλήρωσιν τῶν πρώτων πληροφοριῶν περὶ τῶν τραγικῶν γεγονότων τοῦ Τόκιο καὶ τῆς δολοφονίας τοῦ Ἰάπωνος πρωθυπουργοῦ Ἰνουκάϊ: Οἱ δολοφόνοι τοῦ Ταικέσι Ἰνουκάϊ ἦσαν ἀξιωματικοὶ τοῦ Ναυτικοῦ, 6 τὸν ἀριθμόν, ἐν οἷς εἷς ὑποπλοίαρχος καὶ τρεῖς δόκιμοι, ἐπίσης δὲ καὶ 1 ὑπαξιωματικὸς τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, ἅπαντες ἐν στολῇ. Παρουσιάσθησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πρωθυπουργοῦ τὸ πρωΐ, καὶ οἱ μὲν δύο ἐξ αὐτῶν εἰσῆλθον ἀπὸ τὴν κυρίαν εἴσοδον, οἱ δὲ τέσσαρες ἄλλοι ἀπὸ μίαν πλαγίαν. Ἄλλοι συνένοχοί των ἐφύλαττον εἰς τὰς πέριξ παροδους. Οἱ εἰσελθόντες ἐκ τῆς κυρίας εἰσόδου εἰσώρμησαν εἰς τὸ γραφεῖον ὅπου εἰργάζετο ὁ πρωθυπουργὸς, ἀμέσως δὲ κατόπιν αὐτῶν εἰσῆλθον καὶ οἱ ἐκ τῆς παραπλεύρου εἰσόδου, ζητοῦντες νὰ ὁμιλήσουν πρὸς τὸν Ἰνουκάϊ. Οἱ δύο πρῶτοι ἐθεώθησαν ὡς εὑρέθησαν ἀντιμέτωποι τοῦ πρωθυπουργοῦ ἐκάρφωσαν τὸ ρεβόλβερ των εἰς τὸ πρόσωπον καὶ εἰς τὸ στῆθος του, ὁ ὁποῖος τοὺς εἶπεν ἁπλῶς, σπεύδων πρὸς τὴν θύραν: «Μὴ πυροβολῆτε, θὰ σᾶς δεχθῶ εἰς ἀκρόασιν ὁποτε μοῦ πῆτε». Μόλις ὅμως ἐφθασεν εἰς τὴν θύραν, ἕνας ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν ἤρχισε νὰ τοῦ ὁμιλῇ ζωηρῶς καὶ εἰς τόνον ὑβριστικόν. Ὁ ἀξιωματικὸς, ὁ ὁποῖος ἐφαίνετο ὁ ἀρχηγὸς τῆς ὁμάδος, διέκοψεν ἀποτόμως τὴν εἰς ὑψηλὸν τόνον συζήτησιν ταύτην καὶ εἶπεν εἰς τοὺς ἀκολούθους του: «Ἐμπρός, πυροβολῆστε!» Εἰς τὴν διαταγὴν αὐτὴν δύο ἄλλοι ἀξιωματικοὶ ἔπιασαν τὸν ἑβδομηκοντούτην πρωθυπουργὸν ἀπὸ τοὺς ὤμους καὶ τὸν ἐκράτησαν γερά, ἐνῷ ἕνας τρίτος ἐτράβηξε δύο σφαίρας, ἐξ ὧν ἡ μὲν μία εὗρε τὸν Ἰνουκάϊ εἰς τὸν δεξιὸν κρόταφον, ἡ δὲ ἄλλη εἰς τοὺς ρώθωνας.

Ἀμέσως κατόπιν ἡ ὁμὰς τῶν δολοφόνων ἔσπευσε νὰ ἐξαφανισθῇ. Οἱ ἰατροί, κληθέντες ἐπειγόντως, διεπίστωσαν ἁπλῶς ὅτι τὰ τραύματα ἦσαν θανατηφόρα, ἔκαμαν οὐχ ἧττον μετάγγισιν αἵματος εἰς τὸν τραυματίαν, δέκα περίπου λεπτὰ μετὰ τὸν τραυματισμόν του, ματαίως ὅμως διότι ὁ Ἰνουκάϊ μετ' ὀλίγας ὥρας ἐξέπνευσε.

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ

Ἡ ἐκτέλεσις αὐτὴ τοῦ γηραιοῦ πρωθυπουργοῦ—διότι περὶ κανονικῆς ἐκτελέσεως ἐπρόκειτο, γενομένης μέσα εἰς τὸ γραφεῖον του—δὲν ἦτο ἀτυχὴς τὸ μόνον τραγικὸν γεγονὸς τῆς Κυριακῆς. Ὀλίγον πρὸ ταύτης, ὁμάδες διαδηλωτῶν, ἀρκετοὶ ἐκ τῶν ὁποίων ἦσαν στρατιωτικοί, μὲ τὰς στολάς των, ἔρριψαν βόμβας ἐναντίον τοῦ μεγάρου τῆς Τραπέζης τῆς Ἰαπωνίας, ἐναντίον τῆς ἕδρας τοῦ συντηρητικοῦ κόμματος καὶ ἐναντίον τῆς κατοικίας τοῦ κόμητος Μακίνο. Ἄλλοι διαδηλωταί, ἐπιβαίνοντες αὐτοκινήτων, ἐπυροβόλησαν μὲ πυρὰ ὁμαδὸν κατὰ τῆς ἕδρας τῆς ἀστυνομίας, τραυματίσαντες ἕνα ἀστυνομικὸν καὶ ἕνα δημοσιογράφον. Κατὰ τὴν διαδρομὴν των, οἱ διαδηλωταὶ ἐσκόρπισαν ἀνὰ τὴν πόλιν καὶ μανιφέστα περιέχοντα σφοδρὰν ἐπίθεσιν κατὰ τῶν πολιτικῶν κομμάτων τῆς Ἰαπωνίας καὶ κατὰ τῶν καπιταλιστῶν. Οἱ διαδηλωταὶ ἐκραύγαζον συνεχῶς: «Κάτω οἱ προδόται! Ζήτω ὁ Αὐτοκράτωρ! Μόνον ἡ ἄμεσος δρᾶσις θὰ σώσῃ τὴν χώραν!»

Ὁ Αὐτοκράτωρ, μόλις ἐπληροφορήθη τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ πρωθυπουργοῦ του, ἀπέστειλε τὸν μέγαν αὐλάρχην του εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰνουκάϊ καὶ συνελυπήθη τοὺς οἰκείους του.

Οἱ διαδηλωταί, σημειωτέον, ἔρριψαν βόμβας καὶ εἰς διάφορα ἄλλα σημεῖα τῆς πόλεως, συγκεκριμένως δὲ ἐναντίον τῆς κατοικίας τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Γιοσιζάβα καὶ ἐναντίον τῆς Τραπέζης Μιτσουμπίτσι. Ἐκ τῶν πυροβολισμῶν των ἐπίσης ἐφονεύθησαν ἕνας πρώην ὑπουργὸς καὶ τραπεζίτης καὶ ἕνας βαρῶνος. Βόμβαι ἐρρίφθησαν ἐπίσης καὶ κατὰ τῆς οἰκίας τοῦ προέδρου τῆς ἑταιρείας τῶν ἐθνικῶν ἀσφαλειῶν βαρώνου Χιρανούμα.

Οἱ φόνοι αὐτοὶ φέρουν καθαρῶς πολιτικὸν χαρακτῆρα, τὸ ὅλον δὲ κίνημα ἐναντίον τῶν πολιτικῶν κομμάτων τῆς Ἰαπωνίας ἀποβλέπει εἰς τὴν ἀνατροπὴν τούτων κατὰ τὸν σχηματισμὸν «κυβερνήσεως καθαρμοῦ».

Ὀλίγας ὥρας μετὰ τὸν φόνον τοῦ Ἰνουκάϊ, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον συνελθὸν ἐκτάκτως συνεζήτησε διὰ μακρῶν ἐπὶ τῆς καταστάσεως καὶ ἀφοῦ ὑπέβαλε τύποις τὴν παραίτησίν του εἰς τὸν αὐτοκράτορα, μὴ γενομένην ἀποδεκτήν, ἀνέθεσεν εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν Τακαγάσι τὴν προεδρίαν αὐτοῦ. Ἀκολούθως, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν καλέσας τὰς διαφόρους ἀστυνομικὰς ἀρχὰς ἔλαβε διάφορα προληπτικὰ μέτρα. Ὁ στρατὸς διετάχθη νὰ παραμείνῃ ἐν ἐπιφυλακῇ, ἐνισχύθησαν δὲ αἱ φρουραὶ ὄχι μόνον τῶν ἀνακτόρων καὶ τῶν δημοσίων καταστημάτων ἀλλὰ καὶ τῶν Τραπεζῶν καὶ τῶν μεγάλων ἐμπορικῶν οἴκων, ὡς καὶ τῶν κατοικιῶν τῶν γνωστοτέρων τραπεζιτῶν καὶ οἰκονομικῶν παραγόντων τῆς χώρας.

Πέντε ἀξιωματικοὶ καὶ 13 εὐέλπιδες καὶ δόκιμοι, μετασχόντες τοῦ κινήματος, λέγεται ὅτι παρεδόθησαν αὐτοβούλως εἰς τὰς ἀρχάς.

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἡ κατάστασις σήμερον (17 τρ.) εἶνε φαινομενικῶς ἤρεμος. Ἀναμένεται ὁ σχηματισμὸς κυβερνήσεως ἑθνικοῦ συνασπισμοῦ. Ἡ σημερινὴ κυβέρνησις δηλοῖ ὅτι δὲν βλέπει κίνδυνον ἐπαναστατικοῦ κινήματος, δεδομένου ὅτι οἱ δολοφόνοι δὲν ἀποτελοῦν ἴδιον στρατιωτικὸν κόμμα (!), εἰς δὲ τὰς ἐναντίον της ἐκδηλώσεις δὲν μετέσχε σημαντικὸν τμῆμα τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ.

Ἡ ἀστυνομία συνεχίζει δραστηρίως τὰς ἐνεργείας της, ἀναλαβοῦσα ὅλας τὰς εὐθύνας διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως.

Βεβαιοῦται ὅτι οἱ δολοφόνοι τοῦ Ἰνουκάϊ καὶ ὅλοι οἱ μετ' αὐτῶν ἀνήκουν εἰς τὴν λεγομένην «ἀδελφότητα τοῦ αἵματος», σύνδεσμον ὑπερεθνικιστικόν, ὁ ὁποῖος καὶ κατὰ τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον εἶχεν ἀποπειραθῇ νὰ προβῇ εἰς σειρὰν τρομοκρατικῶν ἐνεργειῶν. Ἐξ ἄλλου, δὲν ὑπάρχουν ἐνδείξεις περὶ συσχετισμοῦ τῶν τραγικῶν γεγονότων τῆς Κυριακῆς μὲ τὴν δρᾶσιν τῆς «στρατιωτικῆς νεολαίας» ἡ ὁποία ἐσχηματίσθη ἐσχάτως ἀλλὰ τῆς ὁποίας τὰ μέλη, μολονότι στρεφόμενα καθ' ὅλων τῶν πολιτικῶν κομμάτων τῆς χώρας, ἀποκηρύσσουν ἐν τούτοις τὰς δολοφονικὰς καὶ τρομοκρατικὰς μεθόδους.

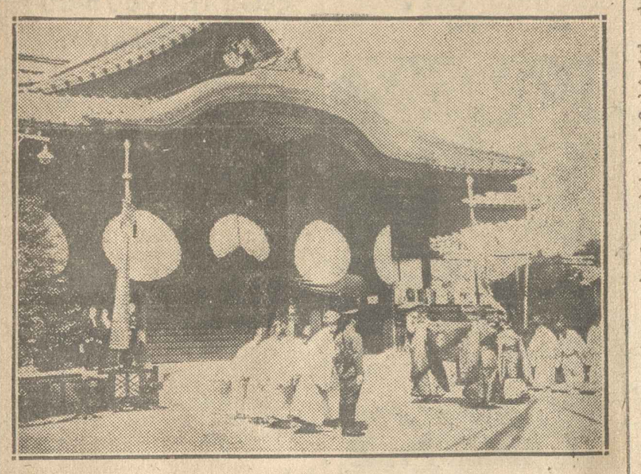

Ἀπὸ τὰ περίεργα ἰαπωνικὰ ἔθιμα: Ἡ μεταφορὰ τοῦ μανδύου τοῦ Αὐτοκράτορος εἰς τὸν βωμὸν Γιασακοῦνι, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ μνημοσύνου τῶν ἐν Σαγκάῃ φονευθέντων Ἰαπώνων

Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Εὐρώπης

Ἄρθρον τοῦ κ. Ἐρριὸ

Ὁ ὑπεύθυνος Γάλλος πολιτικὸς ὀφείλει σήμερον νὰ ἀποβλέπῃ εἰς τὴν τύχην ὁλοκλήρου τῆς Εὐρώπης. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν γαλλικῶν ἐκλογῶν δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μεταβάλῃ τίποτε ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς. Ἡ Εὐρώπη ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε ἐπικινδύνως ἀσθενής, τὰ πάντα δὲ ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς περιθάλψεως τοῦ ἀσθενοῦς, περὶ τῆς θεραπείας τοῦ ὁποίου ἐνδιαφερόμεθα ὅλοι ἀπὸ κοινοῦ. Ἡ ὥρα ἐπείγει περισσότερον παρά ποτε. Ἐὰν δὲν γίνῃ κάτι, τὸ ταχύτερον, χάνομεν τὰς ἀγοράς μας, καὶ τοῦτο θὰ ἐσήμαινε τὸ τέλος μας. Διότι ἂν καταστραφῇ ἡ δημοσιονομική μας θέσις, θὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ κατάρρευσις τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Κάτι παρόμοιον παρετηρήθη ἤδη ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν αἰώνων. Ἡ Εὐρώπη ὀφείλει λοιπὸν νὰ σωθῇ.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5

ΤΑΔΙΤΙΑ ΤΗΣ ΑΛΛΟΦΩΝΙΑΣ

ΕΘΝΙΚΟΝ. «Ή ζμάζαν. «Γλάνα, κρασί, ζυγάρι».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Το ενάγγελμα της κ. Ιακώβου».
ΚΟΣΜΟΥΛΑΝ. (Β. Λογοθετίδης). «Τα-ΠΑΠΑΪΔΑΝΟΥ. «Ξεύ παραδάν».
Σκάλα Πρωτ. ΤΡΙΑΝΟΝ. «Ο κήπος της Ιδέας».
ΑΛΟΥ. «Σεκοιλόμπα».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Περιπέτεια μιάς ωκτώλου-γράφου».
ΑΟΥΡΑ. «Λν δ Λόγκφορδ» κ ή Ρ.
ΙΡΙΣΑΝ. «Ο ξαναγιάτρος».
ΣΠΑΝΤΙΤΙ. «Γυναίκες κυνηγούν».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Η γυναίκα μου... ατο νάζει»

Πειραιάς

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. (Κοβέζα—Μπρέζα). 6 μ. μ. «Λάνταμαν» της Βασκοπούλου.

Το ραδιόφωνον

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ (372 μ.). 5.30' μ.μ. Σ'ναυλίας. 8 μ.μ. Λαϊκή συνοικία. Σ'ναυλίας. 9.45 μ.μ. Ελληνικά (Ο Γιώργος του Λιμανιού).

ΒΙΕΝΝΗ (517 μ.). 5.45' μ.μ. Συμφωνικά συναυλία. 8.45 μ.μ. Συναυλία της συμφωνικής ορχήστρας. Βιόλινο. Δ. ιάλογος. Γ. Γουλιάν. Ρόμερ. Γ. Μπάχ. Σ' ίας της συμφωνικού σοφρόνο Μαύρα Κλοπ. Κλαρίνο. Γ. «μπόρ» Βρυκής πνευστός. Μάλερ: «Τέσσερα τραγούδια». Ρίχ. Δ. τραγούδι. Βαγνέρ: «Ιδύλλιο». Φρόστ (ορχηστρικό πνευστός). Φρόστ. Δ. τραγούδι. Φρόστ: «Ο Ρόλος». 11.20' μ.μ. Συναυλία μιάς ωραίας φωνής.

ΒΟΛΓΓΑΝΓ. ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ (Φλορεντία, Μιλάνο, Γένοβα, Τορίνο, Τεργέστη). 8.15' μ.μ. Ελαφρά τραγούδια. 15' μ.μ. Ρεσιτάλ του δυναστου βαριτόν Ανρίκο Σελιμπρίνι. Ρεσιτάλ τέλεβρη σύνταξα. Γκρίγκ: «Σονάτα». Βέρντι: «Γραστόν». 21' μ.μ. Ρεσιτάλ μιάς Σ'ουμπερτιάδος. Ρεσιτάλ φλαουτίστ σόλο. Ρεσιτάλ μιάς Σ'ουμπερτιάδος.

ΒΟΡΣΙΠΕΣΗ (390 μ.). 5.20' μ.μ. Σ'ναυλία: ιταλικά και τραγούδια. Γρεγ Ρολ. Τραγούδια. Ρόσσινι. Τραγούδια. Τόμας Σόμπρατ. Σόμπρατ. Μαρμάρο. Λίστ. Μπαλλάντα. Γ. Μπαλλάντα. Μπαλλάντα. Σ. Γρεύος. 6.30' μ.μ. Σ'ναυλία: Ρόσσινι: «Γκιλιόμ Τελ». Ρόσσινι: «Γκαζαζά Λαντρα». «Φαβορίτα». Ρόσσινι: «Πορφυρά Φορεμάτα». Ρόσσινι: «Λυκάνθρ κατσικάκι». Μπέρρεν: «Λυκάνθρ κατσικάκι».

ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ (Φλαμανδικά). 8.10' μ.μ. Μεταδοσις της δόκρας: «Ο κάστρο μιάς Μαρκίζας». Μπαλλάντα Ρέβ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (Τοπικός. 355 μ.). 7.30' μ.μ. Ορχήστρα βιολιών. 8 μ.μ. Ρεσιτάλ. 10 μ.μ. Σ'ναυλία ορχήστρας 1.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (Κόκκινος. 261 μ.). 7.30' μ.μ. Ρεσιτάλ τραγουδιών. 8 μ.μ. Ρεσιτάλ. Γκάρνιτ: Μεταδοσις μόνον της ορχήστρας του Βάγνερ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (Ο Βάγνερ. 8.05' μ.μ. Δι' ΜΟΝΑΚΟΝ (312 μ.).

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΠΕΡΙΠΛΕΚΕΤΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΑΠΩΝΙΑΝ

ΕΠΕΔΟΘΗ ΤΕΛΕΣΙΓΡΑΦΩΝ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 17. (Τρανζόσεαν).— Τηλεγραφήματα έκ Τόκιο άγγέλλουν ότι νέα περιπλοκή της καταστάσεως έσημειώθη έξ άφορμῆς τοῦ τελεσιγράφου τὸ ὁποῖον ἀπηύθυνεν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ πρὸς τὴν κυβέρνησιν καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖται ὁ σχηματισμὸς κυβερνήσεως ἐθνικοῦ συνασπισμοῦ. Καὶ ἐπειδὴ, συμφώνως πρὸς τὸ Σύνταγμα, ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἐκλέγεται μεταξὺ τῶν στρατηγῶν, τὸ δὲ ἀνώτατον στρατιωτικὸν συμβούλιον ἀρνεῖται νὰ συμμετάσχῃ εἰς κομματικὴν κυβέρνησιν, θεωρεῖται ὡς βέβαιον ὅτι ἡ κυβέρνησις θὰ ὑποκύψῃ εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν στρατιωτικῶν.

Ὁ στρατηγὸς Μασάκι φαίνεται ὡς ὁ πιθανὸς διάδοχος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν Ἀράκι, τοῦ ὁποίου ἡ θέσις κατέστη δυσχερὴς συνεπείᾳ τῶν τελευταίων γεγονότων. Πιστεύεται ὅτι ὁ νέος ἀρχηγὸς τοῦ συντηρητικοῦ κόμματος τῶν Σεγιουκαί, ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν Σουτζοῦκι, θ' ἀναλάβῃ τὴν ἀρχηγίαν τῆς νέας κυβερνήσεως. Δεκαοκτὼ συνωμόται ἐκ τῶν ἐνεργησάντων τὴν δολοφονίαν τοῦ Ἰνουκάϊ θὰ δικασθοῦν ὑπὸ ἐκτάκτου στρατοδικείου. Ἐπισήμως ἀνακοινοῦται ὅτι οἱ συνωμόται, ἄνευ διακρίσεως, εἶνε νέοι ἀξιωματικοὶ κατωτέρων βαθμῶν, οἵτινες ἐλαχίστων συμπαθειῶν τυγχάνουν ἐκ μέρους τῶν συναδέλφων των. Φαίνεται ὅτι θὰ τοῖς ἐπιληθοῦν αὐστηρόταται ποιναί.

Ἡ αὐξάνουσα ἐπιρροὴ τῶν στρατιωτικῶν εἰς τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας φαίνεται ὅτι θὰ ἔχῃ μεγίστην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν γεγονότων τῆς Μαντζουρίας.

ΜΙΑ ΕΝΤΟΝΟΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 17. (Τρανζόσεαν).— Τηλεγραφήματα ἐκ Μόσχας ἀγγέλλουν ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου τοῦ ἐρυθροῦ στρατοῦ ὡμίλησε σήμερον ἀπὸ ραδιοφώνου περὶ τῆς δολοφονίας τοῦ Ἰνουκάϊ καὶ τῶν σχέσεων τῆς Ἰαπωνίας πρὸς τὰ Σοβιέτ. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σοβιετικοῦ ἐπιτελείου τονίζει ὅτι ὁ Ἰνουκάϊ οὐδέποτε ὑπῆρξε θιασώτης τῆς ἀντισοβιετικῆς πολιτικῆς τῆς ἀκολουθουμένης εἰς τὴν Μαντζουρίαν. Ὄπισθεν τῶν δολοφόνων του —εἶπε— κρύπτονται ἰσχυρόταται ἐπιρροαί. Διὰ τῆς δολοφονίας του ἐκλείπει ἡ ἰσχυρὰ ἐκείνη χεὶρ ἥτις συνεκράτει τοὺς Ἰάπωνας ἀξιωματικοὺς τῆς Μαντζουρίας ἀπὸ τοῦ νὰ εἰσβάλουν εἰς τὰ σοβιετικὰ ἐδάφη. Ὁ ἐρυθρὸς στρατὸς θ' ἀναμείνῃ μετ' ἀπερισπάστου προσοχῆς τὴν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων, ἐνῷ ἡ σοβιετικὴ διπλωματία θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν διὰ μίαν φιλειρηνικὴν συνεννόησιν μετὰ τῆς νέας ἰαπωνικῆς κυβερνήσεως. Ἀλλ' ἡ συνεννόησις μετὰ τῶν μιλιταριστικῶν ἰαπωνικῶν κύκλων εἶνε ἀδύνατος, αἱ δὲ προσεχεῖς ἑβδομάδες θὰ καταδείξουν κατὰ πόσον οἱ διπλωμάται ἢ οἱ στρατιωτικοὶ θὰ εἴπουν τὴν τελευταίαν λέξιν ἀναφορικῶς πρὸς τὴν Μαντζουρίαν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

Ἡ ἐν Ἀθήναις Ἰαπωνικὴ Πρεσβεία ἔδωκε πρὸς δημοσίευσιν τὰ τηλεγραφήματα ἅτινα ἔλαβεν ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς 16ης Μαΐου μέχρι τῆς χθεσινῆς ἑσπέρας, ἀναφορικῶς μὲ τὴν δολοφονίαν τοῦ πρωθυπουργοῦ Ἰνουκάϊ.

Κατὰ τὰ τηλεγραφήματα ταῦτα, ἐπικρατεῖ ἡσυχία εἰς Τόκιο.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Ο ΕΜΦΥΛΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΩΝ ΚΟΜΙΤΑΤΖΗΔΩΝ

ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΜΙΧΑΗΛΩΦ

ΣΟΦΙΑ, 17. (Ἀθην. Πρακτ.).—Ὁ πρόεδρος τῆς ἐθνικῆς ἐπιτροπῆς τῶν νομίμων ὀργανώσεων τῶν Μακεδόνων μεταναστῶν Δημήτριος Μιχαήλωφ, ἐδολοφονήθη παρ' ἀγνώστων, τοὺς ὁποίους ἡ ἀστυνομία ἀναζητεῖ δραστηρίως. Δὲν πρέπει νὰ συγχέεται ὁ δολοφονηθεὶς μὲ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ἐπαναστατικοῦ Κομιτάτου Ἰβὰν Μιχαήλωφ. Ἡ νέα αὕτη δολοφονία δέον ν' ἀποδοθῇ εἰς ἐνδοδιενέξεις τῶν Μακεδόνων μεταναστῶν.

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ

Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Μερκούρη συνῆλθε χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἡ διευθύνουσα Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑνώσεως τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, παρόντων τῶν δημάρχων: Μεσολογγίου κ. Εὐαγγελάτου, Πατρῶν κ. Βλάχου, Χανίων κ. Μουντάκη, Λαμίας κ. Πλατῆ, Ναυπλίου κ. Κοκκίνου, Τριπόλεως κ. Πετρινοῦ, καθὼς καὶ τοῦ δημαρχοῦντος Πειραιῶς κ. Ρινοπούλου. Μετὰ τὴν σύσκεψιν οἱ κ.κ. Δήμαρχοι μετέβησαν ἐν σώματι εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Γερουσίαν ὅπως ἐπιτύχουν τὴν ματαίωσιν ἢ ἀναβολὴν τῆς ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ μειώσεως τῶν ὀφειλομένων ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν ἐνοικίων δημοτικῶν ἐσόδων, τὸ ὁποῖον ζημιώνει σπουδαίως τοὺς Δήμους Δυστυχῶς τὸ νομοσχέδιον εἶχεν ἤδη ψηφισθῆ ὑπὸ τῆς Γερουσίας. Κατόπιν τούτου οἱ κ.κ. Δήμαρχοι ἐζήτησαν νὰ ἐπικοινωνήσουν μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Ὁ κ. Βενιζέλος ὥρισε συνάντησιν διὰ τὴν 9 ½ π.μ. τῆς σήμερον. Ἐκτὸς τῆς διὰ νέου νομοθετικοῦ μέτρου καταργήσεως τοῦ ψηφισθέντος χαριστικοῦ νόμου οἱ κ.κ. Δήμαρχοι πρόκειται νὰ ζητήσουν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ὅπως λάβῃ ἄμεσον μέριμναν διὰ τὰ τοκοχρεωλύσια τῶν εἰς ξένον νόμισμα δανείων τῶν Δήμων, ἐπαναφέρῃ τὸν φόρον σφαζομένων ζώων ὅπως εἶχε πρότερον καὶ ἐν γένει ρυθμίσῃ τὰ προκύψαντα ἐκ τῆς τελευταίας κρίσεως δημοτικὰ ζητήματα.

ΥΠΕΒΑΛΕ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΝ Η ΒΕΛΓΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17. (Ἀθην. Πρακτ.).—Τηλεγραφοῦν ἐκ Βρυξελλῶν ὅτι ἡ Κυβέρνησις παρῃτήθη. Ἡ παραίτησις τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἐξέπληξε τοὺς κυβερνητικοὺς κύκλους, διότι ἀπὸ 15ημέρου ὑφίστατο διαφωνία μεταξὺ Βουλῆς καὶ Γερουσίας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν δύο γλωσσῶν, φλαμανδικῆς καὶ γαλλικῆς, εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα καὶ τὰ σχολεῖα τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως.

Η ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΣΤΡΥΜΟΝΟΣ ΑΠΟΛΥΕΙ ΕΡΓΑΤΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 17. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἀγγέλλεται ἐκ Σερρῶν ὅτι κατόπιν ἀνακοινώσεως τῆς ὑποδιευθύνσεως τῆς Ἑταιρείας κατασκευῆς ἔργων τοῦ Στρυμόνος ὅτι ἀπολύονται 1000 ἐργάται λόγῳ ἐλλείψεως χρημάτων, πρὸς συνέχισιν τῶν παραγωγικῶν ἔργων, οἱ ἐργάται εὑρίσκονται ἐν ἀναστατώσει.

ΕΡΧΕΤΑΙ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ Ο ΙΤΑΛΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας, ἐπισκεφθεὶς χθὲς τὸν ὑπουργὸν τῆς Παιδείας κ. Παπανδρέου, ἀνεκοινώσεν εἰς αὐτὸν ὅτι τὴν προσεχῆ Τρίτην ἔρχεται ἐνταῦθα ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργὸς τῆς Ἰταλίας, ὅπως παρασταθῇ εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἰνστιτούτου ἀνωτέρων Ἰταλικῶν σπουδῶν, τοῦ ὁποίου τὸ κτίριον ἔχει ἀνεγερθῆ εἰς τὴν Κυψέλην.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΚΑΛΕΣΕ ΔΙΑ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΣΥΣΚΕΨΙΝ ΤΟΥΣ ΑΡΧΗΓΟΥΣ ΠΡΟΣ ΕΞΕΤΑΣΙΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΒΛΗΘΕΝ ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ ΜΑΚΡΟΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΕΡΙΚΗΝ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΙΝ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΔΑΝΕΙΣΤΩΝ

Ὁ κ. Βενιζέλος διὰ προσωπικῶν ἐπιστολῶν του πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως διεβίβασε χθὲς ἐν ἀντιγράφῳ ὑπόμνημα πρὸς αὐτὸν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Βαρβαρέσου «περὶ τοῦ προβλήματος τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἐθνικῶν δανείων καὶ περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς μερικῆς ἐξυπηρετήσεως αὐτῶν».

Διὰ τῆς ἰδίας ἐπιστολῆς του ὁ κ. Βενιζέλος παρακαλεῖ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων, ὅπως μετάσχουν τὴν 11.30' π.μ. σήμερον εἰδικῆς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν συσκέψεως πρὸς ἀνταλλαγὴν γνωμῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν χρεῶν τοῦ Δημοσίου. Εἰς τὴν σύσκεψιν θὰ μετάσχουν πλὴν τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν καὶ οἱ κ. κ. Μιχαλακόπουλος καὶ Βαρβαρέσος.

Τὸ ὑπόμνημα τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἶνε μακρόν, συνδυάζεται δὲ ἐν αὐτῷ τὸ ζήτημα τῆς ἀναπροσαρμογῆς τοῦ ὅλου δημοσίου χρέους μὲ τὸν ὑπὸ κατάθεσιν εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως 1932—1933.

Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὅλου δημοσίου χρέους, ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, πλὴν τῶν πολεμικῶν χρεῶν, ὑπολογίζεται ὅτι ἡ ἐπιβάρυνσις τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τὴν εἰς ἀκέραιον ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων θ' ἀνήρχετο εἰς 4. 500 ἑκατομμύρια δραχμὰς καὶ μετὰ τὴν ἐνιαύσιον ἀναστολὴν τῆς πληρωμῆς τῶν χρεωλυσίων λόγῳ τῆς ὑποτιμήσεως τῆς δραχμῆς.

ΕΠΙΒΟΛΗ ΝΕΩΝ ΦΟΡΩΝ

Ἀναφέρεται ἡ γενομένη διαρρύθμισις τοῦ ἐσωτερικοῦ χρέους καὶ ἡ κατὰ 25 % μείωσις τοῦ τόκου τῶν ὁμολογιῶν αὐτοῦ καὶ τονίζεται ὅτι εἶνε πρόδηλος ἡ ἀνεπάρκεια τῆς ἀναστολῆς τῶν χρεωλυσίων τοῦ ἐξωτερικοῦ χρέους διὰ τὴν ἰσοσκέλισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, παρ' ὅλον ὅτι πλὴν τῶν ἐπενεχθησομένων οἰκονομιῶν —τὰς ὁποίας καὶ δὲν καθορίζει— ἀντιμετωπίζεται καὶ ἡ αὔξησις τῆς φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ λαοῦ. Συγκεκριμένως γίνεται λόγος εἰς τὸ ὑπόμνημα, χωρὶς νὰ ἀναφέρεται ὡς ἀπόφασις τῆς κυβερνήσεως περὶ ἐπιβολῆς τοῦ φόρου οἰκοδομῶν εἰς τὰς νεοτεύκτους καὶ τὰς ἄλλας οἰκοδομάς, αἱ ὁποῖαι μέχρι τοῦδε ἀπηλλάσσοντο πάσης φορολογίας καὶ περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς εἰς τὴν δασμολογικὴν ἐπιβάρυνσιν ὅλων τῶν ἄλλων, πλὴν τῶν πρωτίστης ἀνάγκης, εἰδῶν.

Παρατηρεῖται ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ ὑπόμνημα ὅτι ἀποκλειομένης ὁλοσχερῶς τῆς ἐξωθεν ἐνισχύσεως καθίσταται ἀναγκαία ἡ ἐξεύρεσις ἐσωθεν τῶν ἀπαιτηθησομένων διὰ τὴν συνέχισιν τῶν παραγωγικῶν ἔργων ποσῶν, ὑπολογίζεται δὲ τὸ ποσὸν τῶν 400 ἑκατομμυρίων δραχμῶν ὡς μόλις ἐπαρκοῦν διὰ τὴν ὁπωσδήποτε συνέχισιν μὲ ἠλαττωμένον τὸν ρυθμὸν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων κατὰ τὸ τρέχον ἔτος.

ΑΙ ΔΥΟ ΛΥΣΕΙΣ

Διὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ ἐξωτερικοῦ δημοσίου χρέους —τοκομεριδίων— κατὰ τὸ τρέχον οἰκονομικὸν ἔτος, δύο λύσεις εἶνε, κατὰ τὸν κ. Βαρβαρέσον, συζητήσιμοι. Τὸ ἀπαιτούμενον διὰ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν ποσὸν εἰς δραχμὰς σταθεροποιημένας ὑπολογίζεται εἰς 1. 170 ἑκατομμύρια, ἐκ τῶν ὁποίων 112 ἑκατομμύρια ἀντιπροσωπεύοντα τὰ ληξιπρόθεσμα ἐντὸς τοῦ Μαΐου τοκομερίδια ἔχουν τεθῆ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Δ.Ο.Ε., κατατεθέντα «μπλοκὲ» εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ τὴν μίαν τῶν λύσεων αὐτῶν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ καθορισθῇ μία συμβιβαστικὴ λύσις περικοπῆς εἰς τὰ 40 % τοῦ τόκου τῶν ἐξωτερικῶν δανείων, ἄλλ' ἡ πραγματοποίησίς της θ' ἀπήτει ἤδη μὲ τὴν σημερινὴν ἐπίσημον τιμὴν τοῦ ξένου συναλλάγματος ποσὸν 600 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, λόγῳ τῆς ὑποτιμήσεως τῆς δραχμῆς. Ἡ δυναμικότης ὅμως τοῦ προϋπολογισμοῦ καθιστᾷ ἀνέφικτον τὴν λύσιν αὐτήν, ὥστε, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Βαρβαρέσου νὰ μὴ ἀπομένῃ παρὰ ἡ ἑτέρα, ἐκ τῶν δύο τάς ὁποίας εἰσηγεῖται.

Ἡ δευτέρα αὐτὴ λύσις προβλέπει τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τόκων τῶν ἐξωτερικῶν δανείων εἰς γαλλικὰ φράγκα χρυσᾶ καὶ τὴν πληρωμὴν τῶν κομιστῶν ὁμολογιῶν εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ Παρισίων, τοῦ σημερινοῦ ὡς γνωστόν, σταθεροποιημένου φράγκου ἀντιπροσωπεύοντος τὸ 1)5 τοῦ χρυσοῦ. Προτείνεται, δηλαδή, ἡ πληρωμὴ τῶν τοκομεριδίων κατὰ τὸ 1)5, ἢ μᾶλλον ἀκριβέστερον κατὰ 20 % προκειμένου περὶ τῶν ὁμολογιῶν δανείων εἰς χρυσὸν καὶ εἰς δολλάρια καὶ κατὰ 26 % προκειμένου περὶ ὁμολογιῶν δανείων εἰς ἀγγλικὰς λίρας, δεδομένης τῆς ὑποτιμήσεως ταύτης ἔναντι τοῦ χρυσοῦ. Ὑπολογίζεται ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι διὰ τὴν κατὰ τὸ ποσοστὸν αὐτὸ πληρωμὴν τῶν τοκομεριδίων θ' ἀπαιτηθῇ ποσὸν 455 ἑκατομμυρίων δραχμῶν μὲ τὴν σημερινὴν ἐπίσημον τιμὴν ταύτης ἔναντι τοῦ γαλλικοῦ φράγκου, ποσὸν ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὴν ἀντοχὴν τοῦ δημοσίου διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ χρέους αὐτοῦ.

Ἐν ἐπιλόγῳ ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑπόμνημα τοῦ κ. Βαρβαρέσου ὅτι ἐφ' ὅσον θὰ ἐγίνετο ἀποδεκτὴ ἡ παρ' αὐτοῦ προτεινομένη λύσις ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῆς προϋποθέτει συνεννόησιν μετὰ τῶν ξένων ὁμολογιούχων, μὴ ἐπιτυγχανομένης δὲ συμφωνίας μετ' αὐτῶν ἡ παραπομπὴ τοῦ ζητήματος εἰς ἀμερόληπτον διαιτησίαν, ἡ ὁποία καὶ νὰ κρίνῃ περὶ τῆς δυναμικότητος τῆς χώρας. Ὁ κ. Βαρβαρέσος ἀποκλείει τὴν μονομερῆ ἐφαρμογήν.

Ο ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΔΕΝ ΘΕΩΡΕΙ ΣΟΒΑΡΑΣ ΤΑΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΑΣ ΛΥΣΕΙΣ

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως θὰ προσέλθουν ὅλοι γενικῶς εἰς τὴν σημερινὴν σύσκεψιν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Εἰς νυκτερινὰς συνομιλίας των ἐτονίζετο παρ' αὐτῶν ὅτι μετὰ λύπης των ἐκ τῆς μελέτης τοῦ ὑπομνήματος διαπιστοῦν ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εὑρίσκεται ἐν ἀπολύτῳ ἀγνοίᾳ τῆς πραγματικότητος καὶ παρερμηνεύει αὐτήν, οἱ δὲ συλλογισμοὶ του διὰ τῶν ὁποίων καταλήγει εἰς τὰ συμπεράσματα στεροῦνται καὶ σοβαρότητος ἀκόμη ἐν πολλοῖς.

Ὑφ' ὡρισμένων ἐκ τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν ἐκφράζονται ἐνδοιασμοὶ περὶ τῆς σκοπιμότητος τῆς συσκέψεως τὴν ὁποίαν συνεκάλεσεν ὁ κ. Βενιζέλος, τῆς παρουσίας των εἰς αὐτὴν θεωρουμένης ἀπὸ μέρους των κατὰ τοῦτο μόνον ὡς καθισταμένης ἀναγκαίας, διὰ νὰ συστήσουν εἰς τὴν κυβέρνησιν περισσοτέραν σοβαρότητα εἰς τὰς ἐνεργείας της πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος καὶ νὰ τὴν συγκρατήσουν ἀπὸ τὴν ἀνάληψιν ἔναντι τῶν ξένων πιστωτῶν ὑποχρεώσεων, τας ὁποίας, ἐνδεχομένως, δὲν θὰ εἶνε εἰς θέσιν τὸ κράτος οὐδ' αὐτὰ νὰ ἐκπληρώσῃ μετ' ὀλίγον.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ ΣΥΣΚΕΨΕΩΣ

Ἐξ ἁρμοδίας ὑπουργικῆς πηγῆς ἀνακοινοῦνται:

— Ἡ αὐριανὴ (σημερινὴ) σύσκεψις τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὑπηγορεύθη ἐκ τῆς ἀνάγκης τοῦ καθορισμοῦ μιᾶς ἑνιαίας πολιτικῆς ὑφ' ὅλων τῶν κομμάτων, πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος τοῦ ἐξωτερικοῦ μας χρέους. Ἡ ἀνάγκη αὕτη ὑπαγορεύεται ἐπίσης καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ προϋπολογισμοῦ,εἰς τὸν ὁποῖον πρέπει ὁπωσδήποτε ν' ἀναγραφοῦν αἱ πιστώσεις διὰ τὸ δημόσιον χρέος, αἱ ὁποῖαι καὶ θὰ ἐκφράζουν τὰς ὁριστικὰς ἀπόψεις, εἰδικῶς ὡς πρὸς τὸ κεφάλαιον τοῦτο, ὄχι μόνον τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς χώρας.

Τὸ ὑποβληθὲν ὑπόμνημα εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων ἐξετάζει διὰ μακρῶν τὸ πρόβλημα τοῦ ἐξωτερικοῦ δημοσίου χρέους καὶ δίδει λύσεις αὐτό, συνιστάμενην διὰ μὲν τὴν χρῆσιν 1932-33 εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν τόκων εἰς χάρτινα γαλλικὰ φράγκα, διὰ δὲ τὰ κατόπιν ἔτη ἀφήνει τὸ ζήτημα νὰ λυθῇ διαιτητικῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἰκανότητος τῆς χώρας.

Ἡ Ἑλλάς, εἶνε γεγονὸς πλέον, ἀδυνατεῖ νὰ πληρώσῃ τὰς πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ὑποχρεώσεις της εἰς τὸ ἀκέραιον. Διότι τὸ σημερινὸν γενικὸν οἰκονομικὸν πρόβλημα τῆς χώρας δὲν εἶνε πρόβλημα συναλλάγματος ἀλλὰ πρόβλημα αὐτῆς ταύτης τῆς οἰκονομίας της χώρας, ἀδυνατούσης ἐκ τῶν σημερινῶν ἰδίων αὐτῆς πόρων νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἄνευ ἄλλων δυσμενῶν συνεπειῶν τὸν ὄγκον τοῦ δημοσίου ἐξωτερικοῦ χρέους. Ἐὰν παρὰ πᾶσαν λογικὴν πηγάζουσαν ἐξ αὐτῶν τούτων τῶν πραγμάτων ἡ Ἑλλὰς ἤθελε συνεχίσει τὴν ἀνελλιπῆ ἐκπλήρωσιν τῶν δανειακῶν της ὑποχρεώσεων, θὰ διέκοπτε καὶ πάλιν μετ' οὐ πολὺ ταύτην, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τραγικώτεραι θὰ ἦσαν αἱ συνέπειαι δι' αὐτήν.

Ἐφ' ὅσον αὐτὴ εἶνε ἡ πραγματικὴ κατάστασις, ἡ ὑπὸ τοῦ κυβερνητικοῦ ὑπομνήματος προτεινομένη λύσις, δυναμένη ἄλλως τε νὰ τροποποιηθῇ ἢ μεταβληθῇ κατὰ τὴν αὐριανὴν σύσκεψιν, ἀποτελεῖ μίαν διέξοδον, ἡ ὁποία καὶ ἐπιλέγει.

Δὲν πρέπει αὐτὴν τὴν στιγμὴν νὰ ἐξετάζωνται αἱ εὐθυναι διὰ τὴν σημερινὴν κατάστασιν. Προέχει ἤδη ἡ ἧψις μιᾶς ὁριστικῆς ἀπὸ κοινοῦ ἀποφάσεως, χωρὶς νὰ μᾶς ἐνδιαφέρουν προσωρινῶς τ' ἀποτελέσματα τῆς Διασκέψεως τῆς Λωζάνης.

Αἱ στιγμαί, τὰς ὁποίας διέρχεται ἡ Ἑλλὰς σήμερον, εἶνε ἀπὸ τὰς κρισιμωτέρας τοῦ ἔθνους. Ἡ δοθησομένη λύσις εἰς τὸ πρόβλημα τοῦ ἐξωτερικοῦ δημοσίου χρέους μας θ' ἀποτελέσῃ τὸν ἱστορικὸν σταθμὸν διὰ τὴν περαιτέρω οἰκονομικὴν ἐξέλιξιν τῆς χώρας.»

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΔΙΑΒΗΜΑ

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου, ἔδωκε χθὲς τὴν ἐσπέραν ἐντολὴν εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον νὰ διαβιβάσῃ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀνακοινωθέν, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ παρέχεται ἡ διευκρίνισις ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἀναπροσαρμογῆς τοῦ ἐσωτερικοῦ δημοσίου χρέους εὑρίσκεται εἰσέτι εἰς τὸ στάδιον τῆς συζητήσεως καὶ ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ὁριστικῶν ἀποφάσεων ἀλλὰ περὶ ἀνταλλασσομένων γνωμῶν ὡς πρὸς τὰς ἀνταποκρινομένας πρὸς τὴν δυναμικότητα τῆς χώρας λύσεις.

Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, κατὰ τὸ διαβιβασθὲν ἀνακοινωθέν, δὲν θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ κάμῃ προτάσεις πρὸ τοῦ πέρατος τῆς διασκέψεως τῆς Λωζάννης, διότι ἀνεξαρτήτως τῶν ἄλλων οἰκονομικῶν μέτρων τὰ ὁποῖα θὰ ληφθοῦν κατ' αὐτὴν διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῶν μικρῶν καὶ ἀδυνάτων κρατῶν, ἡ τοιαύτη λύσις τοῦ ζητήματος τῶν ἐπανορθώσεων θὰ ἐπηρεάσῃ τὰ ἑλληνικὰ οἰκονομικά. Τὸ ποσὸν τῶν ἐκ τῶν ἐπανορθώσεων ἐσόδων τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἔχει ὑπολογισθῆ κεφαλαιοποιημένον εἰς 6 δισεκατομμύρια δραχμῶν. Εἶνε πρόδηλον ὅτι ἂν ἀνασταλοῦν ἢ διαγραφοῦν αἱ ἐπανορθώσεις θὰ ἐπηρεασθοῦν τὰ δημόσια οἰκονομικὰ τῆς χώρας καὶ συνεπῶς ἡ δυναμικότης αὐτῆς νὰ προσφέρῃ μεῖζον ἢ ὀλιγώτερον ποσὸν εἰς τοὺς πιστωτάς της.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἀπηύθυνεν ἀργὰ χθὲς τὴν ἑσπέραν πρὸς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας τὴν ἀπαντητικὴν διακοίνωσιν τῆς κυβερνήσεως πρὸς τὴν βρετανικὴν διακοίνωσιν τοῦ πρὸ 5.ἡμέρας Σαββάτου διὰ τὴν ἐπαναβολὴν ἀπὸ τῆς Ἰουνίου τῆς τακτικῆς πληρωμῆς των τοκομεριδίων τοῦ ἐξωτερικοῦ δημοσίου χρέους.

Ἡ ἀπαντητικὴ διακοίνωσις ἀρκετὰ μακροσκελής, εἶναι συντεταγμένη ὑπὸ τὸ γνωστὸν πνεῦμα.

Ἐφ' ὅσον συγκατατεθῇ καὶ ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις τὰ κείμενα τῶν ἀνταλλαγεισῶν διακοινώσεων θὰ δοθοῦν πρὸς δημοσίευσιν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17. (Ἀθην. Πρακ.) Κατὰ πληροφορίας ἐκ Λονδίνου πρὸς τὸ Πρακτορεῖον Χαβᾶς, ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἔδωκεν ὁδηγίας πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις πρεσβευτήν της ὅπως ἐπιμείνῃ ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐπαναλήψεως τῆς καταβολῆς τῶν τόκων εἰς τοὺς Βρετανοὺς ὑπηκόους κατόχους τίτλων ἑλληνικῶν δανείων, δεδομένου ὅτι ἡ Ἀγγλία οὐδεμίαν εἰσέτι ἔλαβεν ἀπάντησιν εἰς τὴν διαμαρτυρίαν τὴν ὁποίαν ἀπηύθυνε πρὸς τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐν λόγῳ καταβολῆς.

Τὸ Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον ἀπηύθυνε τὸ κατωτέρω ὑπηρεσιακὸν τηλεγράφημα πρὸς τὰ Πρακτορεῖα Χαβᾶς καὶ Ρώϋτερ